

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi pellonraivausmaksusta
annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että pellonraivausmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa jatkettaisiin koskemaan vuotta 1991. Samalla lakia ehdotetaan muutettavaksi niin, että puutarha- tai taimitarhayritykset taikka niihin rinnastettavaa tuotantoa harjoittavat yritykset voisivat saada luvan pellonraivaukseen. Lupa voitaisiin myöntää silloin, kun näihin tarkoituksiin ei ole saatavissa lisäpeltoa vuokraamalla, ostamalla tai muusta tuotannosta luopumalla. Luvan saamisen edellytyksenä olisi, ettei

pellon käyttötarkoitusta myöhemmin muuteta. Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vapautuksen ja sitovan ennakkotiedon pellonraivausmaksusta vapauttamisesta antaisi maa- ja metsätalousministeriön asemesta maatilahallitus.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1991 alusta. Esitys liittyy vuoden 1991 tulo- ja menoarvioesitykseen. Lakiehdotus tulisi käsitellä tulo- ja menoarvioesityksen yhteydessä.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Maataloustuotteiden ylituotannosta aiheutuvat vientikustannukset kasvoivat nopeasti erityisesti 1980-luvun alkupuoliskolla. Vuoden 1990 vientikustannukset kohoavat lähinnä vuoden 1989 hyvän sadon takia suuremmiksi kuin kahtena edellisellä vuotena, jolloin taas sadot jäivät normaalia pienemmiksi. Maataloustuotteiden vientikustannusten kattamiseksi maataloudelta joudutaan vuonna 1990 perimään noin 790 miljoonaa markkaa. Valtion ja maataloustuottajien vastuusta maataloustuotteiden vientikustannuksista on säädetty maataloustulolaisissa (736/89).

Maataloustuotantoa on pyritty ohjaamaan ja rajoittamaan useilla erilaisilla maatalouspoliittisilla toimenpiteillä. Vuodesta 1977 alkaen viljelijöiden kanssa on tehty erilaisia tuotannonmuutos- ja tuotannonvähentämissopimuksia, joista osa on vähentänyt myös viljel-

tyä peltoalaa. Viljeltävää peltoalaa on vähennetty eniten kesannoimissopimuksilla, joiden perusteella kuluvana vuonna tuotannosta on poissa noin 175 000 peltihehtaaria.

Viljeltyyn peltoalaan väliaikaisesti vaikuttavien toimenpiteiden ohella on pyritty edistämään peltojen metsittämistä.

Samaan aikaan, kun peltoalaa on pyritty supistamaan, on uuden pellon raivaus lisääntynyt voimakkaasti. Uutta peltoa on vuosina 1983—1988 raivattu maatilarekisterin mukaan seuraavasti:

Vuosi	Uudisraivaus (ha)
1983	5 530
1984	6 426
1985	8 168
1986	17 750
1987	11 766
1988	4 874

Maataloustuotteiden viennistä valtiolle ja maataloudelle aiheutuvien kustannusten kasvun ehkäisemiseksi ja muiden tuotantorajoitustoimenpiteiden vaikutusten tehostamiseksi annettiin laki pellonraivausmaksusta (602/87). Lakia sovellettiin 1 päivänä heinäkuuta ja sen jälkeen vuonna 1987 aloitettuihin pellonraivauksiin. Lain periaatteena oli, että raivaaja maksaa uudesta pellostä aiheutuvat ylituotannon vientikustannukset. Pellonraivausmaksua oli suoritettava 300 markkaa aarilta. Maksun laskettiin vastaavan viidestä kuuteen vuoden vientikustannuksia.

Peltoa raivattiin tai raivaustoimenpiteitä aloitettiin kuitenkin erityisen paljon ennen lain voimaantuloa. Pellonraivaustoimenpiteitä suoritettiin yli 40 000 hehtaarin alalla siten, ettei raivauksesta aiheutunut raivausmaksuvelvoitetta. Osa tästä alasta on otettu viljelyyn vuosien 1988 ja 1989 aikana.

Pellonraivausmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa on jatkettu kolmesti (1318/87, 1306/88 ja 1266/89). Lakia sovelletaan sen voimaantulopäivänä ja sen jälkeen vuosina 1987—1990 aloitettuihin pellonraivauksiin. Pellonraivausmaksusta annettu laki on käytännöllisesti katsoen lopettanut pellonraivauksen.

Laissa on maksuvelvollisuudesta säädetty vähäisiä helpotuksia. Kun lain voimassaoloaikaa jatkettiin koskemaan vuotta 1990, lain 3 pykälän 1 momenttia muutettiin siten, että maksua ei peritä, jos sen määrä samalle omistajalle kuuluvien alueiden osalta ei vuodessa ylitä 3 000 markkaa. Käytännössä ilman maksuvelvollisuutta on saanut raivata peltoa yhteensä enintään 20 aaria.

Lain 3 a §:n mukaan pellonraivausmaksua ei ole suoritettava, jos maatalouspiiri on ennen raivauksen aloittamista myöntänyt pellonraivauksen luvan. Lupa voidaan myöntää muun muassa, kun maatilasta luovutetaan maata muuhun kuin maataloudelliseen tarkoitukseen tai kun raivausalaa vastaava pelto metsitetään. Lupa voidaan myös myöntää rehuomavaraisuuden lisäämiseen tietyissä tapauksissa vuokrapeltojen menettämisen yhteydessä sekä maan pohjoisilla alueilla, joilla viljan viljelyä ei käytännöllisesti katsoen voida harjoittaa.

Vuonna 1988 raivausmaksun alaista peltoa raivattiin noin 20 hehtaaria. Samana vuonna maatilahallitus myönsi raivauslupia yhteensä 336 hehtaaria. Vuonna 1989 vastaavat luvut olivat 15 ja 333 hehtaaria. Raivausluvat on vuodesta 1989 alkaen myöntänyt maatalous-

piiri. Maa- ja metsätalousministeriön ennakkotieto raivausmaksusta vapauttamisesta koski vuonna 1989 40 hehtaaria.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Esityksen tavoitteena on supistaa maataloustuotannon ylijäämää. Viljaylijäämän vähentämiseksi on välttämätöntä muiden maatalouspoliittisten toimenpiteiden rinnalla rajoittaa edelleen myös uuden pellon raivaamista. Tämän vuoksi ehdotetaan pellonraivausmaksusta annetun lain voimassaoloaikaa jatkettavaksi yhdellä vuodella.

Nykyinen laki on estänyt myös puutarha- ja taimitarhayritysten laajentamisen niiden halutessa raivata omistamaansa metsää tai muuta viljelemätöntä aluetta omaan käyttöönsä. Tätä ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, kun esimerkiksi taimien viennistä ei aiheudu valtiolle kustannuksia. Tämän vuoksi ehdotetaan lain 3 a §:ään lisättäväksi uusi 5 kohta, jotta sellaiset puutarha- tai taimitarhayritykset taikka niihin verrattavaa tuotantoa harjoittavat yritykset, joilla ei ole mahdollisuutta saada näihin tarkoituksiin peltoa vuokraamalla, ostamalla tai muusta omasta tuotannosta luopumalla, voisivat laajentaa tuotantoaan. Luvan saannin ehtona 5 kohdan mukaisissa tapauksissa olisi lisäksi, että peltoa ei saisi myöhemmin käyttää muuhun maataloustuotantoon. Luvan pellonraivaukseen myöntäisi maaseutupiiri. Hallitus on antanut esityksen laiksi maatilahallinnosta (hall.es. 67/1990 vp.), minkä mukaan maatalouspiirit muuttuvat vuoden 1991 alusta maaseutupiireiksi.

Voimassa olevan lain 15 §:n 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö voi hakemuksesta ja maatilahallitusta kuultuaan kohtuussyistä myöntää vapautuksen pellonraivausmaksusta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Säännös on tarkoitettu niitä kohtuussyistä ratkaistavia tapauksia varten, joita ei voida ratkaista 3 a §:n perusteella. Saman pykälän 2 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö voi maatilahallitusta kuultuaan antaa tietyissä tapauksissa pellonraivausmaksusta vapauttamisesta sitovan ennakkotiedon, milloin asia on hakijalle erittäin tärkeä. Sitovan ennakkotiedon antamisella voidaan täydentää lain 3 a §:ssä määrättyjä ehtoja siten, että kohtuusnäkökohdat voidaan joustavasti

ottaa huomioon. Mainittua säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että ennakkotiedon antaisi maatilahallitus. Valtionhallinnossa viime vuosina noudatetun käytännön mukaan ministeriöt eivät käsittele yksityisiä kansalaisia koskevia yksittäispäätöksiä.

3. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Lain voimassaoloajan jatkaminen estäisi tehokkaasti uuden pellon raivausta ja ehkäisisi siten maataloustuotteiden, etenkin rehuviljan, viennistä aiheutuvien kustannusten lisääntymistä. Yhden hehtaarin rehuviljasadon viennistä aiheutuu noin 5 000 markan kustannus. Tämän perusteella voidaan arvioida, että ilman

raivausta rajoittavaa lainsäädäntöä pellonraivauksen synnyttämät vientikustannukset olisivat useita kymmeniä miljoonia markkoja vuodessa.

Lain soveltaminen säilyisi edelleenkin maaseutupiirien ja kuntien maatalouslautakuntien tehtävänä.

4. Muut esitykseen vaikuttavat seikat

Esityksessä on otettu huomioon eduskunnalle annetut hallituksen esitykset maaseutuelinkeinolaiksi (hall.es. 66/1990 vp.) ja laiksi maatilahallinnosta (hall.es. 67/1990 vp.), jotka on ehdotettu tuleviksi voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan lyhennettäväksi sanonnaltaan. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan säädettäväksi ehdotetusta maaseutuelinkeinolaista johtuvia teknisiä tarkistuksia. Ehdotetut muutokset eivät vaikuta pykälän sisältöön.

3 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi lain voimassaoloajan jatkamisesta johtuva tekninen muutos. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös siitä, että lain mukaiseksi raivaukseksi katsotaan myös lakiehdotuksen 3 a §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu pellon käyttötarkoituksen muuttaminen.

3 a §. Pykälän 1 momenttiin on lisätty 5 kohta, jonka mukaan puutarha- tai taimitarharyitykset taikka niihin verrattavaa tuotantoa harjoittavat yritykset, joilla ei ole mahdollisuutta saada näihin tarkoituksiin peltoa vuokraamalla, ostamalla tai muusta omasta tuotannosta luopumalla, voisivat laajentaa tuotantoaan. Luvan saannin ehtona 5 kohdan mukaisissa tapauksissa olisi lisäksi se, että peltoa ei saisi myöhemmin käyttää muuhun maataloustuotantoon. Hallitus on antanut esityksen laiksi maatilahallinnosta, jonka mukaan maatalouspiirit muuttuvat vuoden 1991 alusta maa-

seutupiireiksi. Momentin 1—5 kohdassa tarkoitettua luvaa antaa se maaseutupiiri, jonka alueella raivausalue tai pääosa siitä sijaitsee. Säädettäväksi ehdotettu maaseutuelinkeinolaki kumoaa maatilalain. Tästä syystä on jätetty pois pykälän 2 momentin säännös, jonka mukaan lisäedellytyksenä raivausluvan myöntämiselle 3 ja 4 kohtien osalta on, että maatilalaissa tarkoitetut sisarosuuslainan myöntämisen edellytykset ovat olemassa. Pykälän 3 momentti sisältää maatilalan määritelmän. Määritelmää muuttaessa on otettu huomioon hallituksen esitys maaseutuelinkeinolaiksi. Maatilalan haltijalla tarkoitetaan vuokralle ottajaa.

10 §. Pykälän 1 ja 2 momenttiin ehdotetaan teknisiä tarkistuksia. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin muutoksen hakemisesta maatilahallituksen päätökseen.

15 §. Voimassa olevan lain 15 §:n mukaan maa- ja metsätalousministeriö on voinut vapauttaa pellonraivausmaksun maksamisesta. Momentti on katsottu tarpeelliseksi, koska lain 3 a §:n 1 momenttia ei ole mahdollista muotoilla riittävän yksiselitteisesti siten, että kaikkiin yksittäistapauksiin liittyvät kohtuullisuusnäkökohdat voitaisiin riittävästi ottaa huomioon ilman, että lain tavoitteet vaarantuisivat. Päätösvalta asiassa ehdotetaan siirrettä-

väksi maatilahallitukselle, joka erityisen painavista syistä voisi myöntää vapautuksen. Tarkoituksena on, että momenttia sovelletaan tiukasti. Vastaavasti ehdotetaan, että myös 2 momentissa tarkoitetun ennakkotiedon antaminen siirtyisi maatilahallitukselle. Valtionhallinnossa viime vuosina noudatetun käytännön mukaan ministeriöt eivät käsittele yksityistä kansalaista koskevia yksittäispäätöksiä.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Samalla ehdotetaan, että

ennen mainittua ajankohtaa suoritettuihin peltonraivauksiin sovellettaisiin aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä.

3. Säättämisjärjestys

Lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa enintään yhdeltä vuodelta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

pellonraivausmaksusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti pellonraivausmaksusta 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetun lain (602/87) 1 §:n 2 ja 3 momentti, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 3 a §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2 ja 3 momentti, 10 §, 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 18 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti ja 3 a §:n 3 momentti 31 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (1318/87), 3 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1306/88) sekä 3 §:n 1 momentti ja 18 § 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1266/89), sekä

lisätään väliaikaisesti 3 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1987, 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 22 päivänä joulukuuta 1989 annetuilla laeilla, uusi 5 kohta seuraavasti:

1 §

Muuta aluetta kuin metsä- ja turvetuotanto- aluetta pidetään viljelemättömänä, jos sitä ei raivausta edeltäneen kymmenen kalenterivuoden aikana ole käytetty maataloustuotantoon. Metsittämätön peltoalue, josta on tehty valtion kanssa pellon käyttöä rajoittava sopimus, katsotaan viljellyksi sopimuksen voimassaoloaikana.

Tämän lain mukaisena raivauksena ei pidetä myöskään sellaisen 2 momentissa tarkoitetun viljelemättömän peltoalueen raivaamista, jonka valtio on luovuttanut maaseutuelinkeinolain (/) tai vuoden 1984 jälkeen maatilalain (188/77) nojalla peltona käytettäväksi tai jonka kuivatus valtion tuella tai jakolain 97 §:ssä tarkoitetulla tavalla on valmistunut sanotun vuoden jälkeen. Myöskään sellaista raivausta, jota varten on luontaiselinkeinolain (610/84), kolttalain (611/84), porotilalain (590/69), maatilalain tai Vuotoksen alueen maa- ja metsätalouden kehittämistoimenpiteistä annettujen valtioneuvoston päätösten (123/84, 262/85, 260/86, 344/87 ja 152/88) nojalla myönnetty avustusta tai lainaa taikka jota tarkoitetaan jakolain 98 b pykälässä, ei katsota tämän lain mukaiseksi raivaukseksi.

3 §

Pellonraivausmaksua on suoritettava 300 markkaa kultakin aarilta. Maksua ei kuitenkaan peritä, jos sen määrä samalle omistajalle kuuluvien alueiden osalta ei ylitä vuosien 1987—1991 aikana vuodessa 3 000 markkaa.

Raivausalaksi katsotaan alue, jolla on kanot poistamalla, ojittamalla tai kyntämällä taikka muulla vastaavalla tavalla suoritettu pellonraivaustoimenpiteitä. Tämän lain mukaiseksi raivaukseksi katsotaan myös viljelyn aloittaminen turvetuotantoon käytetyllä alueella sekä 3 a §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu pellon käyttötarkoituksen muuttaminen.

3 a §

Pellonraivausmaksua ei ole suoritettava, jos raivaukseen on ennen sen aloittamista tehdystä hakemuksesta saatu lupa. Lupa voidaan myöntää:

5) sellaiselle puutarha- tai taimitarhayritykselle taikka niihin verrattavaa tuotantoa harjoittavalle yritykselle, jolla ei ole mahdollisuutta saada näihin tarkoituksiin peltoa vuokraamalla, ostamalla tai muusta omasta tuotannosta luopumalla. Lisäksi edellytetään, ettei peltoa myöhemmin ryhdytä käyttämään muuhun maataloustuotantoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luvan antaa se maaseutupiiri, jonka aluella raivausalue tai pääosa siitä sijaitsee.

Maatilalla tarkoitetaan tässä laissa yhden tai useamman tilan tai tilanosan muodostamaa kokonaisuutta, joka kuuluu samalle omistajalle tai haltijalle taikka yhteisesti samoille omistajille tai haltijoille taikka vaihteittaisessa omistajanvaihdoksessa eri omistajille. Puolisot katsotaan tällöin yhdeksi omistajaksi. Tilanosalla tarkoitetaan tilan määräosaa ja määrääalaa.

10 §

Maaseutupiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maatilahallitukseen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös maaseutupiiriin. Maaseutupiiriin tulee tällöin toimittaa valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet muut asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maatilahallitukselle.

Maatilahallituksen tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa on säädetty.

15 §

Maatilahallitus voi hakemuksesta kohtuussyistä myöntää vapautuksen pellonraivausmaksusta, milloin siihen on erityisen painavia perusteita. Vapautus, joka voi olla osittainen tai täydellinen, voidaan myöntää:

Maatilahallitus voi hakemuksesta antaa pellonraivausmaksusta vapauttamisesta sitovan ennakkotiedon, milloin asia on hakijalle erityisen tärkeä.

18 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1987. Sitä sovelletaan voimaantulopäivänä ja sen jälkeen vuosina 1987—1991 aloitettuihin pellonraivauksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaisiin ratkaisematta oleviin hakemuksiin, jotka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa suoritettuihin pellonraivauksiin sovelletaan aikaisemman lain säännöksiä.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*

Laki

pellonraivausmaksusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti pellonraivausmaksusta 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetun lain (602/87) 1 §:n 2 ja 3 momentti, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 3 a §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2 ja 3 momentti, 10 §, 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 18 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti ja 3 a §:n 3 momentti 31 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (1318/87), 3 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 15 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1306/88) sekä 3 §:n 1 momentti ja 18 § 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1266/89), sekä

lisätään väliaikaisesti 3 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1987, 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 22 päivänä joulukuuta 1989 annetuilla laeilla, uusi 5 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Muuta aluetta kuin metsä- ja turvetuotanto- aluetta pidetään viljelemättömänä, jos sitä ei raivausta edeltäneen kymmenen kalenterivuoden aikana ole käytetty maataloustuotantoon. Metsittämätön peltoalue, josta on tehty valtion kanssa *pellon käytön rajoittamisesta annetun lain (216/69), maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) tai maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/83) mukainen taikka muu vastaava* pellon käytön rajoittamista koskeva sopimus, katsotaan viljellyksi sopimuksen voimassaoloaikana.

Tämän lain mukaisena raivauksena ei pidetä kuitenkaan sellaisen 2 momentissa tarkoitetun viljelemättömän peltoalueen raivaamista, jonka valtio on luovuttanut vuoden 1984 jälkeen maatilalain (188/77) nojalla peltona käytettäväksi tai jonka kuivatus valtion tuella tai jakolain (594/61) 97 §:ssä tarkoitetulla tavalla on valmistunut sanotun vuoden jälkeen. Myöskään sellaista raivausta, jota varten on luontaiselinkeinolain (610/84), kolttilain (611/84), porotilalain (590/69), maatilalain tai Vuotoksen alueen maa- ja metsätalouden kehittämistoimenpiteistä annettujen valtioneuvoston päätösten (123/84, 262/85, 260/86, ja 344/87) nojalla myönnetty avustusta tai lainaa taikka jota tarkoitetaan jakolain 98 b §:ssä, ei katsota tämän lain mukaiseksi raivaukseksi.

Muuta aluetta kuin metsä- ja turvetuotanto- aluetta pidetään viljelemättömänä, jos sitä ei raivausta edeltäneen kymmenen kalenterivuoden aikana ole käytetty maataloustuotantoon. Metsittämätön peltoalue, josta on tehty valtion kanssa *pellon käyttöä rajoittava* sopimus, katsotaan viljellyksi sopimuksen voimassaoloaikana.

Tämän lain mukaisena raivauksena ei pidetä *myöskään* sellaisen 2 momentissa tarkoitetun viljelemättömän peltoalueen raivaamista, jonka valtio on luovuttanut *maaseutuelinkeinolain (/) tai* vuoden 1984 jälkeen maatilalain (188/77) nojalla peltona käytettäväksi tai jonka kuivatus valtion tuella tai jakolain 97 §:ssä tarkoitetulla tavalla on valmistunut sanotun vuoden jälkeen. Myöskään sellaista raivausta, jota varten on luontaiselinkeinolain (610/84), kolttilain (611/84), porotilalain (590/69), maatilalain tai Vuotoksen alueen maa- ja metsätalouden kehittämistoimenpiteistä annettujen valtioneuvoston päätösten (123/84, 262/85, 260/86, 344/87 ja 152/88) nojalla myönnetty avustusta tai lainaa taikka jota tarkoitetaan jakolain 98 b pykälässä, ei katsota tämän lain mukaiseksi raivaukseksi.

Voimassa oleva laki

3 §

Pellonraivausmaksua on suoritettava 300 markkaa kultakin aarilta. Maksua ei kuitenkaan peritä, jos sen määrä samalle omistajalle kuuluvien alueiden osalta ei ylitä vuosien 1987—1990 aikana vuodessa 3 000 markkaa.

Raivausalaksi katsotaan alue, jolla on kan-
not poistamalla, ojittamalla tai kyntämällä
taikka muulla vastaavalla tavalla suoritettu
pellonraivaustoimenpiteitä. Tämän lain mukai-
seksi raivaukseksi katsotaan myös viljelyn
aloittaminen turvetuotantoon käytetyllä alueel-
la.

3 a §

Pellonraivausmaksua ei ole suoritettava, jos
maatalouspiiri on ennen raivauksen aloittamis-
ta tehdystä hakemuksesta myöntänyt pellonrai-
vaukseen luvan. Lupa voidaan myöntää:

Luvan myöntämisen edellytyksenä on 1 mo-
mentin 3 ja 4 kohtien osalta lisäksi, että
maatilalaissa tarkoitettut sisarusuuslainan
myöntämisen edellytykset ovat olemassa.

Maatilalla tarkoitetaan tässä laissa yhden tai
useamman *samalle omistajalle kuuluvan* tilan
tai tilanosan muodostamaa *maatilataloudellista*
kokonaisuutta. Puolisot katsotaan tällöin yh-
deksi omistajaksi. Tilanosalla tarkoitetaan ti-
lan määräosaa ja määräälaa.

10 §

Maatalouspiirin maataloustoimiston tämän
lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea
muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin
muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa
laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirja voidaan jättää myös maatalous-
toimistoon. Maataloustoimiston tulee tällöin

Ehdotus

3 §

Pellonraivausmaksua on suoritettava 300 markkaa kultakin aarilta. Maksua ei kuitenkaan peritä, jos sen määrä samalle omistajalle kuuluvien alueiden osalta ei ylitä vuosien 1987—1991 aikana vuodessa 3 000 markkaa.

Raivausalaksi katsotaan alue, jolla on kan-
not poistamalla, ojittamalla tai kyntämällä
taikka muulla vastaavalla tavalla suoritettu
pellonraivaustoimenpiteitä. Tämän lain mukai-
seksi raivaukseksi katsotaan myös viljelyn
aloittaminen turvetuotantoon käytetyllä alueel-
la *sekä 3 a §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoi-*
tettu pellon käyttötarkoituksen muuttaminen.

3 a §

Pellonraivausmaksua ei ole suoritettava, jos
raivaukseen on ennen *sen* aloittamista tehdystä
hakemuksesta *saatu lupa*. Lupa voidaan myön-
tää:

5) sellaiselle puutarha- tai taimitarhayrityk-
selle taikka niihin verrattavaa tuotantoa har-
joittavalle yritykselle, jolla ei ole mahdollisuut-
ta saada näihin tarkoituksiin peltoa vuokraa-
malla, ostamalla tai muusta omasta tuotannos-
ta luopumalla. Lisäksi edellytetään, ettei peltoa
myöhemmin ryhdytä käyttämään muuhun
maataloustuotantoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan antaa
se maaseutupiiri, jonka alueella raivausalue tai
pääosa siitä sijaitsee.

Maatilalla tarkoitetaan tässä laissa yhden tai
useamman tilan tai tilanosan muodostamaa
kokonaisuutta, *joka kuuluu samalle omistajal-*
le tai haltijalle taikka yhteisesti samoille omis-
tajille tai haltijoille taikka vaihteittaisessa omis-
tajanvaihdoksessa eri omistajille. Puolisot kat-
sotaan tällöin yhdeksi omistajaksi. Tilanosalla
tarkoitetaan tilan määräosaa ja määräälaa.

10 §

Maaseutupiirin tämän lain nojalla tekemään
päätökseen saa hakea muutosta valittamalla
maatilahallitukseen siinä järjestyksessä kuin
muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa
laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirjelmä voidaan *toimittaa* myös
maaseutupiiriin. *Maaseutupiirin* tulee tällöin

Voimassa oleva laki

toimittaa valituskirja sekä asiassa kertyneet muut asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maatilahallitukselle.

15 §

Maa- ja metsätalousministeriö voi hakemuksesta ja maatilahallitusta kuultuaan kohtuussyistä myöntää vapautuksen pellonraivausmaksusta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen. Vapautus voidaan myöntää:

— — — — —
Maa- ja metsätalousministeriö voi hakemuksesta ja maatilahallitusta kuultuaan antaa pellonraivausmaksusta vapauttamisesta sitovan ennakkotiedon, milloin asia on hakijalle erityisen tärkeä.
— — — — —

18 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1987. Sitä sovelletaan voimaantulopäivänä ja sen jälkeen vuosina 1987—1990 aloitettuihin pellonraivauksiin.

Ehdotus

toimittaa *valituskirjelmä* sekä asiassa kertyneet muut asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maatilahallitukselle.

Maatilahallituksen tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa on säädetty.

15 §

Maatilahallitus voi hakemuksesta kohtuussyistä myöntää vapautuksen pellonraivausmaksusta, *milloin siihen on erityisen painavia perusteita*. Vapautus, *joka* voi olla osittainen tai täydellinen, voidaan myöntää:

— — — — —
Maatilahallitus voi hakemuksesta antaa pellonraivausmaksusta vapauttamisesta sitovan ennakkotiedon, milloin asia on hakijalle erityisen tärkeä.
— — — — —

18 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1987. Sitä sovelletaan voimaantulopäivänä ja sen jälkeen vuosina 1987—1991 aloitettuihin pellonraivauksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaisiin ratkaisematta oleviin hakemuksiin, jotka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa suoritettuihin pellonraivauksiin sovelletaan aikaisemman lain säännöksiä.

